

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η ΝΙΝΟΝ ΝΤΕ ΛΑΝΚΛΟ

‘Η τελευταία συμβουλή τής μητέρας της. Τό σκλόνι τής Νινόν. ‘Η φίλια του Μολιέρου. ‘Η ζήλια του άριστοκρατικού κόσμου. Οι φίλοι τής Νινόν. ‘Η κλίση ενός νεκρού κόμητος. ‘Ορκοί αιώνας άγάπης, ή όποία διαρκεί... 5 ήμέρες. Νινόν και κρηκήσις ντέ Σεβινιέ. ‘Η ώρχικ όθονοταέτις γρηά που την έρωτεύοντε άκόμη κλπ.

‘Η Άννα ντέ Λανκλό γεννήθηκε στα 1615. Άπ’ τόν πατέρα της κληρονομησε την έρωτοπαθή φύση, ενώ άπ’ τή μητέρα της πήρε τό πρακτικό της μυαλό και την όμη ειλικρίνεια τής.

Άίως στιγμή και πεθάνη ή μητέρα της, κάλεσε τή Νινόν στην επίτανάτιο κλίνη της και τής έδωσε την τελευταία της παραγγελία :

— Έσέ, παιδί μου, τής ειπε, που θα ζήσης; πάρα πολλά χρόνια άκόμη, κούταζε να μνή άρρησι; να πάη ό καιρός σου χαμένος; Μην κιντάς τόσο τον άρτιμό, όσο την καλή έκλογη τών άπολαύσεων!

‘Η Νινόν άκολούθησε την τελευταία μητρική συμβουλή μέχρι τού θανάτου τής.

Σέ ήλικία δεκαεξή έτών βρέθηκε μόνη στον κόσμο με ένα εισόδημα που ήταν βέβαια μικρό, αλλά που έφτανε για να τής εξασφαλίσει μά άνετη ζωή. Άπ’ την πρώτη στιγμή που παρουσιάστηκε στα κοσμικά και άριστοκρατικά σαλόνια τών Παρισίων, προξένησε μεγάλη εντύπωση με τό πνεύμα, την όμορφιά και τή μόρφωση τής. Γιατί ή Νινόν ντέ Λανκλό, δέν ήταν μόνο όμοια αλλά και έξαιρετικά; διαβασμένη. Καταλαβαίνοντα; όμως; πώς; ή μόρφωση βλάπτει έξωτερικά; μά γυναίκα, φρόνιζε με κάθε τρόπο να μην κινή επίδειξη γνώσεων και να έλπιεσκινή μονάχα τα φυσικά τής, τα σωματικά χαρίσματα—τά όποια ήταν επίσης ‘θαυμαστά!...

‘Απελάμβανε τόση έκαμψωση; έσπετε όταν τούχαινε να συναντηθούν στο δρόμο με τό βασιλέα, έκείνος; κατέβρισε άπ’ τ’ άμάξι του και πήγαινε πρώτος; να τής υποβάλη τά σέρβι του. Την έλοχη έκείνη, μεσοφανούσε ό παντοδύναμος και πολυμήχανος; καρδινάλιος Ρισελιέ, ό όποιος; ήτανε τρελλά έρωτευμένος; με τή θυρωλή Μαριόν Ντελόρι. Μά ή όμοια Μαριόν συχαινότανε τό μικρό μυσάκι του καρδινάλιου και γ’ αυτό απέκρουσε τόν έρωτά του. Τότε ό άπελευθέρωτος Ρισελιέ άπεράσισε να βοη παραγγώσει στην άγκυλιά τής Νινόν.

Κάλοις άββά; έπεφορτίστη με την έμπορευτική και τιμητική άποστολή να γνωστοποιήση στη Νινόν την έπιθυμία του καρδινάλιου να τή γνωρίση. ‘Η Νινόν σκέφτηκε τότε πώς; θά ήτανε μεγάλη τιμή γ’ αυτήν να δέχεται στο σπίτι τής; τό Ρισελιέ, τον παύσιχο πρωθυπουργό τής Γαλλίας, που κίβερνούσε κατ’ όσιναι και όλην την Εύρώπη; Έδωσαν φαντεβού σ’ ένα μικρό χωριό. Μόλις όμο; κατάλαβε τής; πραγματικά; διαδέσει; του Ρισελιέ, του έκοψε άμέσως τόν βήχα; ‘Η πικία και ειλικρινή; φώς; τής δέν τής έπέτρεπε να υποκρινεται; πώς; αισθάνεται φροτα γ’ αυτόν τον άνδρωλο.

‘Εν τώ μεταξύ, τό σκλόνι τής ειχε άρχισει να συγχάζεται άπ’ τόν καλύτερο κόσμο τών Παρισίων. Οι καρξ; όμως; τής; αδαή; τής ζήλευσαν, βλέποντας; τή μεγάλη συρροή; πλήθους; που παρατηρείται κατ’ τής; δεξιώσεις; τής. Ένα βράδυ; μάλιστα; συνέπεσε, μια άριστοκράτις; να έξη δόση έσπερδα τήν ίδια ώρα με τή Νινόν. Τό άποτέλεσμα; ήτανε να μείνουν τά σαλόνια τής; άριστοκρατίδος; άδεια έπειδή; όλο; ό κόσμο; προτιμήσε; να πάη; στη Νινόν! ‘Η προσβηθείσια; άριστοκράτις; έκανε τότε; δαιμονικά; παρατηρήσεις; στη βασιλέισσα, τήν Άννα την Άδελφική, χωρίς; όμως; να καταλήξη; σε τίποτα.

‘Η φίλική; συντροφιά; τής; Νινόν; ντέ; Λανκλό; άποτελείτο; από; τό; Μολιέρο,; τό; Λαφοντο; και; τό; Λαφοντα; ν. ‘Ο; Μολιέρο; μάλιστα; τής; εοιδύριζε; τής; κομωδίες; του; και; ζητούσε; τή; γνώμη; τής. ‘Α; μνή; ξεχάμα; έξάλλου; πώς; ό; μεγάλος; κομωδιογράφος; τής; ώραιότερες; γυναικείες; δημιουργίες; τής; εννεπνεύσθη; από; τό; πρόσωπο; τής; Νινόν.

Μά; ή; Νινόν; δέν; ήτανε; μονάχα; ή; φημισμένη; και; έξυπνη; γυναίκα; του; κόσμου; και; ή; φιλολογική; σύμβουλος; του; Μολιέρου. ‘Ηταν; και; γυναίκα; πολύ; θερμοφίλη. Ζούσε; σέ; περιβάλλον; που; δέν; ειχε; κίμμά; πρόληψη,; σέ; ζητήματα; έρωτικής; φύσεως. Και; ή; έρωτικές; περιπέτειες; τής; διάσημης; αυτής; γυναίκας; εινε; άμέτρητες.

‘Η Νινόν ντέ Λανκλό άγαπούσε παράφορα και θερμά—μά για πολύ λίγο χρονικό διάστημα. Άλλαξε φίλους με την ίδια ευκολία που άλλαζε κάλτσες. ‘Απόδω; φίλους; με; την; ίδια; ευκολία; που; άλλαζε; κάλτσες. ‘Απόδω; φίλους; με; την; ίδια; ευκολία; που; άλλαζε; κάλτσες. ‘Απόδω; φίλους; με; την; ίδια; ευκολία; που; άλλαζε; κάλτσες.

Κάποτε; τής; ειχε; συμβεί; ν’; άγαπήση; ένα; άσημαντό; άντρα,; που; έγινε; όμο; διάσημος; έπειδή; τιμήθηκε; με; την; έθνια; τής; :; τόν; κόμη; καταλαβε; πώς; τό; ενδιαφέρον; του; για; την; όμοια; φίλη; του; άρχισε; να; χαλαρώνεται; και; να; ξεατιρίζεται. Σάν; τιμω; άντρα; που; ήτανε,; σκέφτηκε; τότε; πώς; έπρεπε; να; ειδοποιήση; τή; Νινόν; περί; τής; μεταστροφή; τών; αισθημάτων; του. Μά; πούδ; εινε; κείνος; ; άντρα; που; τόλμησε; ή; που; θά; τόλμησε; ποτέ; να; πη; μιάς; γυναίκας; ; πώς; τή; βαρέθηκε; !; Κ’; έλαβε; την; άπόφαση; να; κούνη; να; τής; γράψη.

‘Η Νινόν; βρισκότανε; στην; τουαλέτα; τής,; όταν; τής; έφεραν; τό; μοιραίο; γράμμα. ‘Ηταν; άπρησολομένη; κείνη; τή; στιγμή; με; τό; χένισμα; τών; μαλλιών; τής. Μόλις; διάβασε; τί; τής; έγραφε; ό; άπιστος; φίλος; τής,; περιάρτησε; τόσο; πολύ,; την; έπιασε; τέτοια; άπελπισία,; ώστε; πήρε; ένα; ψαλίδι,; έκοψε; τα; μισά; μαλλιά; τής,; ; τα; τύλιξε; μαζί; με; τό; γράμμα; έκείνου,; και; έδωσε; τό; δέμα; τού; ύπερητή; λέγοντας; :; —; Δώσε; αυτό; στον; κύριό; σου; και; πές; του; πώς; αυτή; εινε; ή; απάντησή; μου.

‘Ο; κόμη; άναμέτρηση; με; φρίκη; και; μεταμέλεια; τό; μέγεθος; τής; θυσίας; που; έκανε; γ’; αυτόν; ή; Νινόν. Έτρεψε; τότε; σπίτι; τής,; έξεπε; στα; πόδια; τής; και; τής; όρκίστηκε; αιώνια; άγάπη; ..‘Ενοινοται; πώς; ύστερ; από; δέκα; μέρες; και; ή; μέν; Νινόν; ειχε; πιάσει; καινούργιο; φίλο; ό; δε; Φίσεκ; όρκίζονταν; σέ; μια; άλλη; γυναίκα; πώς; ; θι; την; άγαπάη; κ’; αυτήν; αιώνια; !...

Έτσι; άγαπούσαν; τότε. Οι; έρωτες; ήταν; παράφοροι; βέβαια; και; φλογεροί,; μά; κρημεροι; χωρίς; σιχνές; ζηλοτυπία; και; μαζαρώματα.

***

Περιήμιό; στή; έρωτική; χρονικά; του; κόσμου; εινε; τό; επεισόδιο; τής; Νινόν; ντέ; Λανκλό; με; τό; μαρξισμό; ντέ; λά; Σάρτρ. ‘Όταν; τόν; ειδη; για; πρώτη; φορά,; τόν; άγαπήσε; τόσο; πολύ,; ώστε; έκαστε; και; τού; υπέγραψε; ένα; συμφωνητικό; στο; όποιο; τού; διαβεβαίωσε; στο; λόγο; τής; τιμής; τής,; επικαλούμένη; μάλιστα; τών; μάρτυρας; τής; σκιά; ; όλων; τών; προγόνων; τής. πώς; θά; τόν; άγαπούσε; αιώνια,; μέχρι; ύστάτης; πνοής; ‘Ε; λοιπόν; !; έξέρετε; πώς; βάσταξε; ή; αιώνια; άγάπη; τής; για; τόν; όμορφο; μαρξισμό; ; Πέντε; μέρες;—μονάχα; πέντε; μέρες;—ούτε; μια; περισσότερο!; Την; έκτι; τό; πρωί; αντίηλλασε; έρωτικά; περιπτώσεις; με; άλλον; φίλον; τής,; χωρίς; όμως; αυτή; τή; φορά; να; τού; υπογράψη; και; αούτου; συμφωνητικό; πώς; θά; τόν; άγαπάη; αιώνια; !

***

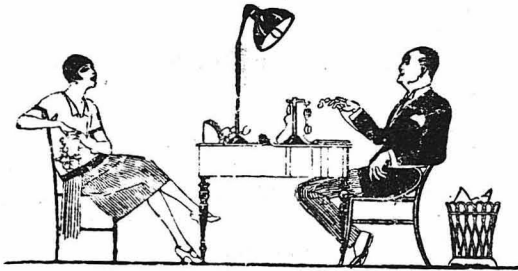
Οι; άριστοκρατικοί; κύκλοι; ήταν; βέβαια; έν; γνώσει; τής; σκανδαλόδου; ιδιωτικής; ζωής; τής; Νινόν; ντέ; Λανκλό,; μά; εκαναν; δέν; ήξεραν; τίποτα,; πρώτον; γιατί; τό; πράγμα; αύτ; δέν; έθεωρείτο; τότε; και; τόσο; άνήθικο; και; δεύτερον; γιατί; κανείς; δέν; τολμούσε; και; δέν; ήθελε,; να; δυσαρεστήη; μια; τόσο; έξυπνη; και; χαριτωμένη; γυναίκα.

Και; τό; παράξενο; με; τή; Νινόν; ντέ; Λανκλό; εινε; πώς; τής; σεβάστηκε; και; αυτό; άκόμη; ό; χρόνος. Σέ; ήλικία; έξηνα; έτών,; ήταν; άκομη; άνθηρα; κ’; όμοια. Τότε; άκριβώς; τήν; άγάπησε; τρελλά; και; ό; νεαρός; υίος; τής; κυρίας; ντέ; Σεβινιέ,; τής; περιήμιου; ετοπολογόγραμμα; γιά; τό; άπραγο; αυτό; παιδί,; γιατί; τού; έγραφε; έπαινετικώ; μινοντάς; τού; διαφόρος; συμβουλές; σέ; ζητήματα; έρωτικά,; κοινωνικά; και; άλλα. Τά; γράμματα; αυτά; τής; Νινόν; θαυμάζονταν; σήμερα; για; τό; όρκο; τους,; τον; πλούτο; τών; είκόνων,; την; έναίγεια; τής; έκπράσεως.

Σά; παραθέτουμε; ένα; μέρος; από; μια; τέτοια; έπιστολή; :; ‘Απ’; τόν; καιρό; που; κλήνατε; στον; κόσμο,; καθώς; μου; γράφετε,;—λέει; ή; Νινόν; στο; γράμμα; τής; προς; τόν; νεαρό; ντέ; Σεβινιέ;—δέν; βρήκατε; σ’; αυτόν; τίποτα; άπ’; ; δτι; ειχατε; φαντασθεί; πώς; θά;

‘Η Νινόν ντέ Λανκλό 40 έτών 80 έτών 20 έτών 60 έτών

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΠΟΥ ΧΩΡΙΣΤΗΚΕ ΣΤΑ ΔΥΟ

Πρό δλίγων εβδομάδων ο αστρονόμος και καθηγητής του πανεπιστημίου της Λά Πλάτα στην 'Αργεντινή, είχε παρατηρήσει μερικά περίεργα φαινόμενα στο άστρο 'Νόβα Πικτόρις' ένα από τα σχετικώς τελευταίως ανακαλυφθέντα. Συγκεκριμένως το άστρο αυτό είχε πάρει μιά νεφελώδη όμη που δεν μπορούσε να την εξηγήσει. 'Επειδή δέ, δεν μπορούσε να κάνει λεπτομερείς παρατηρήσεις με το δικό του τηλεσκοπικό είδωλο της τά άλλα άστεροσκοπεία και ίδιως: τά του νοτίου ημισφαιρίου, τά όποια και άρχισαν να παρακολουθούν με προσοχή τό περιεργό άστρο.

'Επί τέλους, δέ ο αστρονόμος Γούντ καθηγητής, του νοτιοαφρικανικού πανεπιστημίου του Γιοζάνεσμποργκ παρατήρησε ότι τό άστρο είχε κοπεί σε δύο κομμάτια τά όποια όλοένα άπομακρύνονται τό ένα από τό άλλο. 'Εκτοτε όλα τά άστεροσκοπεία της γη: παρακολουθούν με προσοχή τό διχοτομημένο άστρο και ελπίζουν ότι τό φαινόμενο αυτό θα γίνει άφορμή να εξηγηθούν πολλά ζητήματα σχετικώς με την κατασκευή και την όλη του Σύμπαντος.

Πάντως, δέν άπολείεται καμμιά ώρα να χωρισθί και ή Γη στά δύο και έτσι να βρεθούμε ξαφνικά χωρισμένοι διά παντός από την 'Αμερική και σε άπόσταση δισεκατομμυρίων χιλιομέτρων άπ' αυτήν. 'Ας τό έχουν ύπ' όμη τους όσοι έχουν συγγενείς στην 'Αμερική και περιμένουν έμβάσματα ή κληρονομίες.

βροίτε. 'Η πλήξη και ή άηδία σας άκολουθούν παντού. 'Αποζητάτε τή μοναξιά, μόλις όμως τή βροίτε, τήν βαργίστε κι' αυτήν. Δέν ξέρετε, με δύο λόγια, πού ν' άποδώσετε τήν άνησυχία πού σας βασανίζει. 'Εγώ ώστόσο θα σας βγάλω άπ' τή δύσκολη αυτή θέση, θα σας πώ τι έχετε.

'Η δυσφορία πού αισθάνεσθε, όφειλεται στο κενό πού νοιώθει ή καρδιά σας. 'Η καρδιά σας εινε άνεραστη, μοιονότι ή καρδιά πλάστηκε για ν' αγαπά. Αισθάνεσθε άκριβώς τήν άνάγκη της αγάπης. Ναί, μαρκήσιε, ή ψυχή όταν μάς έπλάττει μάς έδωσε μερικά αισθήματα τά όποια πρέπει ν' άφαιρούνθουν κάπου. 'Η ηλικία σας εινε ή ηλικία των έρωτικών συγκινήσεων. 'Όσο δέν σας κυριεύει τό αισθημα αυτό, θα σας λείπει πάντα κάτι, θα αισθάνεσθε τήν ίδια άνησυχία. 'Ο έρωας εινε τροφή της καρδιάς, όπως τό φαγητό εινε τροφή τού σώματος. 'Όποιος αγαπάει, ικανοποιεί τήν άνώτερη επιθυμία της φύσεως.

Προσέχετε όμως μήπως αφήσετε τόν έρωτά σας να μεταβληθί σε πάθος. Θα μπορούσα να πώ για τόν έρωτά δ,τι λένε και για τό χέριμα: εινε καλός ύπνεργής, μα πολύ κακός άρεντικός. Προσέχετε πολύ νέε μου...

Μ' αυτές τις συμβουλές ζητούσε ή Νινόν να παρηγορήση τόν μαρκήσιο ντέ Σεβινιέ, καταλαβαίνοντας πως δέν της έπετρέπετο στην ηλικία της να πίσση σχέσεις μ' έναν άνήλικο νέο.

Και τά χρόνια περνούσανε, χωρίς τά κάλη της ώραίας Νινόν ντέ Λανκλό να μαραιώνεται.

Μεταξύ τών τελευταίων θαυμαστών της ήτανε κι' ένας άββας, Ζεντουέν όνοματι, ό όποιος είχε πάθει, πράγματι, από έρωτα γι' αυτήν. Μά ή Νινόν, παρά πάσαν προσδοκία, δέν έννοούσε ν' άνταποκριθί στο φλογερό αισθημά του. Και όσο του άρνούντανε τήν ευνοία της, τόσο πύ προκλητική κι' επιθυμητή γινότανε. Του κάκου ό φτωχός έρωτευμένος τήν παρακαλούσε, γονατιστός στά πόδια της, να τόν λυπηθί.

— 'Αργότερα βλέπουμε, τού έλεγε πάντα ή Νινόν. Μιά μέρα, τέλος, φάνηκε σά να λυπηθίκε τόν έρωτευμένο της: άββα. Και όταν έκείνο της ρώτησε άργότερα γιατί τόν βασάνιζε τόσο κακό ώσπου να τού πη τό ναί, έλαβε τήν εξής άπάντηση άπ' τή Νινόν :

— 'Όταν αγαπητέ μου φίλε, μου έκφράσατε τόν έρωτά σας ήμουν έβδομητά εννέα έτών και λίγων μηνών. 'Ε, λοιπόν, περιμένα να πατήσω τό όδυγόνα, γιά νάχη ό κόμος να λήθ, πώς ή Νινόν ντέ Λανκλό είχε φίλο και σε ήλικία 80 έτών!...

'Ο άββας Ζεντουέν στάθηκε ό τελευταίος φίλος της Νινόν. 'Ήτανε καιρός πειά ! 'Υστερ' από λίγα χρόνια, ή Νινόν πέθανε σε ήλικία 84 έτών, πάντα ώραία, πάντα επιθυμητή !

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ

'Ο Φοντενέλ και οι συνάδελφοί του. Τό παιχνιδί της μουσικής. Πώς τούς απέδειξε τήν κουταμάρα τους!... 'Ο Λάενσπεργκ και τά προγνωτικά. Πώς γράφονται ή προφητείες τού Καζζαμία. Χάριν τού 'Αγίου Ματθαίου!... Μεσοίερ, ή... άράχνη τών κομητών!...

'Ο Φοντενέλ, ό διάσημος σοφός, πού πέθανε σε ήλικία έκατό έτών. έπαιξε κάποια μέρα μιά ξυπνητή φάρσα στους άλλους σοφούς συναδέλφους του γιά ν' αποδείξη τήν κουταμάρα τους.

'Ήταν καλοκαίρι, έκανε ζέστη φοβερή και ό ήλιος κυκλοούσε τόν κήπο τού σπιτιού τού Φοντενέλ, ό όποιος έκείνη τήν ήμέρα είχε καλεσμένους όλους τους συναδέλφους του, με τους όλους συζητούσε περί Φυσικής.

Σε μιά στιγμή ό Φοντενέλ τούς ειπε : — 'Ελάτε μαζί μου κάτω στον κήπο να σας δείξω ένα παράξενο φαινόμενο πού δέν ξέρω πως να τό εξηγήσω.

Κατέβηκαν πραγματικά στον κήπο και έκει ό γέρο φιλόσοφος τούς έδειξε μιά γυάλινη μπουκάλια γεμάτη νερό, κορμασμένη στον ήλιο με ένα ξύλο και τους ειπε να τήν άγγίξουν.

Κατάπληκτοι έκείνοι όταν τήν άγγίξαν είδαν ότι ή πλευρά πού ήταν προς τό μέρος τού ήλιου ήταν κρύα, ενώ ή πλευρά πού βρισκόταν στον ίσκιό ήταν ζεστή. 'Εσαφάν τό κεφάλι τους και συζητούσαν ώρες πολλές χωρίς να κατορθώσουν να εξηγήσουν τό περίεργο φαινόμενο.

Στό τέλος ό Φοντενέλ όταν είδε ότι ή συζήτησις συνεχιζόταν άτέλειωτα, τούς ειπε :

— Κύριοι ή εξήγησις τού φαινόμενου εινε άπλουστάτη. Πέντε λεπτά προτού σας πάω στον κήπο είχα κατεβή μονάχος μου και άναποδογύρισα τήν μπουκάλια, γυρίζοντας προς τήν σκιά τό μέρος πού τή στιγμή αυτή ήταν στον ήλιο!...Οί σοφοί φυσικά έμειναν μ' άνοιχτό τό στόμα...

***

'Ο διάσημος άγγλος αστρονόμος Ματθαίος Λάενσπεργκ, όταν πειά γέρασε πολύ και τυφλώθηκε, είχε πάρει ως γραμματέα του κάποια άνεψιά του, στην όποία ύπαγόμεινε τά προγνωτικά της χρονιάς γιά τους καζαμίαι. 'Η ηλικία άφ' ενός και ή τυφλωσις άφ' έτέρου είχαν κάνει πιο άπαισιόδοχο τόν γέρο, ό όποιος και ύπαγόμεινε τά πιο άπαισιόδοξα προγνωστικά.

Μιά μέρα καθώς έγραφαν έτσι τό καζαμία έφθασαν στην ήμέρα της: 23ης 'Αγούστου.

— Γράφε, ειπε ό Λάενσπεργκ, στην άνεψιά του. Κακοκαίρια, βροχές και κεραυνοί. Μιά άστρατή θα λείη επάνω σ' ένα άπ' τά φωριότερα κωδωνοστάσια της 'Ευρώπης.

'Η γραμματέις όμως πού ήταν νέα και πού δέν είχε κανένα λόγο να εινε άπαισιόδοξη τού ειπε :

— Θείε, τόσα κακά στις 23 'Αγούστου, τήν ήμέρα τού 'Αγίου Ματθαίου, πού εινε ή όνομαστική σου εορτή. Δέν τό σκεφθήκατε αυτό;

— 'Εχει, δίκιο, άποκριθίκε ό γέρο αστρονόμος, χωρίς να σκεφθί ότι μ' αυτό έκλόνησε τήν αυθεντία τών προγνωστικών του στά μίτια της άνεψιάς του. 'Εχεις δίκιο, κόρη μου, πρέπει να άλλαξουμε τόν καιρό γιά να τιμωσουμε τόν καλό μας 'Αγιο Ματθαίο τόν Ευαγγελιστή. Γράφε, λοιπόν : Καίρις ώραιος και ειχαρίστος. 'Ηλιος και ευθαίρετος, ήμερα άπόλυτου, καλοκαίρια συνεχής!...

***

'Ο Μεσοίερ, ό διάσημος αστρονόμος τού 18ου αιώνου, τόν όποιο ό Λουδ βίκος 15ος άνόμαζε ή άράχνη τών κομητών, γιατί είχε ανακαλύψει όλους σχεδόν τούς κομητάς πού έγγνώρισε ή εποχή του είχε τό διπλό άτύχημα να χάζη τήν γυναίκα του τήν ήμέρα ακριβώς πού ό συνάδελφος του Μονταν άνεκαλύψε έναν νέον κομητή. Αυτό δέν μόρσερε να τό χωνέψη ό Μεσοίερ και γύριζε πάνω-κάτω μέσ' στο σπίτι του, μουολογώντας :

— 'Ήταν ακόμη ένας κομητής και να πού μου τόν άρπαξε αυτό ό Μονταν!...

Οί οικείοι του τού παρατήρησαν τότε ότι θα έπερσε να σκέπτεται μάλλον τήν γυναίκα του, πού είχε πεθάνει και όχι τόν κομητή. Είπε τότε ό Μεσοίερ άρηρημένος :

— Ναι έχετε δίκιο, ήταν πολύ καλή γυναίκα...Αυτός ό άθλιος ό Μονταν θα μου τήν πληρώσει ακριβά!...